

Justitiedepartementet
103 33 Stockholm

Betänkandet (SOU 2015:67) För att brott inte ska löna sig

Tillämpningen av reglerna om utvidgat förverkande

Tingsrätten har inga synpunkter på de slutsatser som dragits.

Genomförandet av direktivet

Tingsrätten delar i huvudsak utredningens slutsatser.

Vad gäller förverkande vid utevaro enligt artikel 4.2 har tingsrätten följande synpunkter.

Enligt ingressen till direktivet, skäl 15, bör det under vissa förhållanden vara möjligt att förverka hjälpmedel vid brott och vinning av brott även om en fällande dom inte är möjlig, åtminstone om den misstänkte eller tilltalade på grund av sjukdom eller avvikelse inte kan medverka till förfarandet. I fall av sjukdom eller avvikelse kan förfaranden i den tilltalades utevaro vara tillräckliga för att medlemsstaten ska uppfylla skyldigheten. Med sjukdom bör enligt skäl 16 förstås oförmåga för personen att närvara vid det straffrättsliga förfarandet under en längre period, vilket innebär att förfarandet inte kan fortsätta under normala omständigheter. Av artikel 4.2 framgår att om förverkande enligt art 4.1 (slutligt fällande brottmålsdom) inte är möjligt, åtminstone om detta är en följd av sjukdom eller avvikelse, ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att göra det möjligt att förverka hjälpmedel och vinning, under vissa i artikeln närmare angivna omständigheter.

Utredningen har vid tolkningen av artikeln kommit fram till att det både kan och måste förutsättas att hindret för lagföring är oåterkalleligt. Med anledning av det har föreslagits ändring i 36 kap. 14 § brottsbalken innebärande att förverkande

endast ska ske vid brottslings död eller åtalspreskription. Artikel 4.2 utgör en minimireglering för vad medlemsstaten är skyldig att genomföra. Tingsrätten delar utredningens uppfattning att införandet av ett ytterligare förfarande kan medföra att frågor om bl.a. dubbel bestraffning och verkan av ett senare ogillat åtal uppkommer. Det finns dock skäl att ifrågasätta om förslaget, i dess nuvarande utformning, uppfyller det krav på minimiregler som framgår av direktivet.

När det gäller genomförande av artikel 10.2 ställer direktivet krav på att medlemsstaterna ska se till att det finns möjlighet att sälja eller överföra fryst egendom. Någon sådan möjlighet finns inte enligt svensk rätt och frågan bör utredas ytterligare.

Detta yttrande har beslutats av lagmannen Lena Wahlgren, rådmännen Magnus Wiklund, Anita Enocksson, Stellan Gylestam och Solveig Östbye Laitinen samt tingsfiskalerna Karl Axel Öberg (föredragande) och Alexander Dahlqvist.

Lena Wahlgren
lagman